

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

65.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Августа — 1837 — Wilno. Piątek. 15-go Sierpnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Августа.

24-го Іюля, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, совершивъ около 10,000 верстъ пути своего, прибылъ въ первопрестольную Москву, остановился въ Николаевскомъ дворцѣ, въ которомъ Богъ благословилъ его рожденіе, и провелъ первую ночь въ той комнатѣ, въ которой онъ покоился въ первые часы своего рожденія. Утромъ въ десятомъ часу, Его Высочество изволилъ шествовать въ Успенскій Соборъ, гдѣ Преосвященный Филаретъ, Митрополитъ Московскій, приветствовалъ Августѣйшаго Гостя-путешественника прекрасною рѣчью слѣдующаго содержанія:

„Благовѣрный Государь!

„Всегда свѣтло для насъ Твое пришествіе, какъ заря отъ Солнца Россіи, но на сей разъ новые виды, новыя чувствованія и думы.

„Съ особенною радостію срытаемъ Тебя послѣ Твоего путешествія даже въ другую часть Свѣта, хотя все въ одномъ и томъ же отечествѣ: ибо сердце наше трепетно слѣдовало за Твоимъ раннимъ, дальнимъ и быстрымъ полетомъ.

„Но что значитъ сіе путешествіе? Не то ли, что сказалъ древній мудрецъ: обходя страны умножить мудрость? Тебѣ должно наследовать мудрость, объемлющую огромнѣйшее изъ царствъ земныхъ, и дальновидная попечительность Августѣйшаго Родителя Твоего, сверхъ домашняго руководства къ сей мудрости, назначила для Тебя учебною храминою Россію.

„И что же? Обходя страны Россіи, уже Ты простерся далѣе, нежели кто либо изъ ея Царей. Собственное око Твое собираетъ или подтверждаетъ и умножаетъ свѣдѣнія о ея силахъ, средствахъ и потребностяхъ. Какихъ вожделѣнныхъ плодовъ должна надѣяться отъ сего Россіи!

„Се и на древлепрестольный градъ простираешь наблюдательные взоры. Глубокая мысль ведетъ Тебя почтить здѣсь святыню, освѣщающую Царей и хранящую приснопамятный покой освященныхъ ею Твоихъ родоначальниковъ. Здѣсь наипаче прикасаешься ты сердцу Россіи, и его жизненную силу, которая есть наследственная любовь къ наследственнымъ Государямъ, отразившую въ прежнихъ и нынѣшнемъ вѣкахъ столько враждебныхъ силъ, видишь въ ея свободной игрѣ, — въ сихъ волнахъ стремящихся къ Тебѣ народа, въ сихъ восторженныхъ взорахъ, въ сихъ торжественныхъ восклицаніяхъ.

„Любовь Россіянъ да содѣлаетъ Тебѣ легкимъ трудъ, внушенный любовью къ Россіи.

„Когда же возвратишься къ возлюбленному Тебѣ и намъ Твоему Родителю, возвести Ему, что Россія чувствуетъ Его дальновидную о ней попечительность; что мы благословляемъ Его, какъ за себя самихъ, такъ и за потомство; что мы молимся, чтобы родъ и родъ потомства возрасталъ и созрѣвалъ предъ очами Его и Твоими, дабы за Себя и за насъ благословлять Его и Тебя.“

Помолившись въ семь величественномъ храмѣ

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 2-go Sierpnia.

Dnia 24-go Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ CESARZEWICZ NASTĘPCA, odbywszy około 10,000 wiorst podróży, przybył do pierwszej stolicy Państwa, Moskwy, stanął w pałacu Nikołajewskim, w którym Bóg pobłogosławił jego narodzenie, i noc pierwszą przepędził w tym pokoju, w którym spoczywał w pierwszych chwilach swego narodzenia. O godzinie dziesiątej z rana, Jego Wysokość raczył iść do Soboru Wniebowzięcia, gdzie Przenajwielebniejszy Filaret, Metropolita Moskiewski, powitał NAYJAŚNIEJSZEGO Gościa-Podróżnego piękną mową następującego brzmienia:

„Prawowierny PANIE!

„Zawsze jest światło dla nas Twoje przybycie, jako zorza od słońca Rossyi, lecz w tym razie nowe widoki, nowe uczucia i myśli.

„Z osobliwą radością spotykamy Cię z Twojej podróży do drugiej nawet części świata, chociaż to wszystko jest w jednej i tejże oyczyźnie: nasza bowiem serce postępowało ze drżeniem za Twym rannym, dalekim i szybkim polotem.

„Ale co znaczy ta podróż? azaliż nie to, co starożytny powiedział mędrzec: wędrownik krajów pomnaża mądrość? Tobie należy odziedziczyć mądrość, która obejmuje nayogromniejsze z królestw ziemskich, a przezorna pieczołowitość NAYJAŚNIEJSZEGO Twojego Rodzica, oprócz domowego przewodnictwa ku tej mądrości, przeznaczyła dla Ciebie Rossyą jako świątynią nauki.

„I cóż? Oto obchodząc kraje Rossyi, już się zagłębiłeś daley, niżeli ktokolwiek z jej Monarchów. Własne Twe oko zbiera albo sprawdza i pomnaża wiadomości o jej siłach, środkach i potrzebach. Jak pożądaných owoców powinna ztąd oczekiwać Rossyja!

„Oto i na gród starożytnej stolicy Państwa zwracasz uwagę oczy. Myśl głęboka prowadzi Ciebie do uczczenia tu świętości, uświęcającej Monarchów i zachowującej wieki pokoy uświęconych przez nią Twych przodków. Tu nadewszystko dotykasz się serca Rossyi, i jego siły żywotnej, którą jest dziedziczna miłość ku dziedzicznym Monarchom, a która odparła w dawniejszych i teraźniejszych wiekach tyle sił nieprzyjacielskich, widzisz w swobodnym jej igraniu, — w tych tłumach ciskającego się ku Tobie ludu, w tych zachwyconych weyrzeniach, w tych uroczystych okrzykach.

„Niech Miłość Rossyan uczyni Tobie lekkim trud, miłością ku Rossyi wpojony.

„Kiedy zaś powrócisz do ukochanego przez Cię i przez nas Twojego Rodzica, uwiadom Go, że Rossyja czuje przenikliwą Jego o niej pieczołowitość; że błogosławimy Go, jak za siebie samych, tak i za potomków; że modlimy się, ażeby potomkowie od pokolenia do pokolenia rośli i doyrzewali przed oczyma Jego i Twemi, ażeby za siebie i za nas błogosławili Go i Ciebie.“

Po złożeniu modłów w tej spaniałej świątyni i

и приложившись къ иконамъ Божіа Матери Владимірскія и Всемилоствига Спаса и къ мощамъ святителей, Государь Великій Князь, сквозь безчисленную толпу народа, приветствовавшего своего Высочаго Гостя громкими и радостными восклицаніями, перешелъ въ Благовѣщенскій Соборъ и оттуда въ Архангельскій, гдѣ приложившись къ мощамъ Св. Царевича Дмитрія и поклонившись гробамъ вѣнчанныхъ своихъ предковъ, здѣсь покоящихся, изволилъ шествовать въ Грановитую Палату и оттуда, вверху на площадкѣ Краснаго Крыльца, приветствовалъ Московскихъ жителей съ чувствами благодарной къ нимъ любви. Изъ Кремлевскаго дворца, обозрѣвъ оный, Его Высочество взошелъ въ терема, и съ особеннымъ удовольствіемъ разсматривалъ оныя въ обновленномъ ихъ состояніи, и долго любовался изяществомъ и красотою отдѣлки.

Послѣ того, Государь Цесаревичъ присутствовалъ при разводѣ отъ Рязанскаго пѣхотнаго полка, и въ залахъ Николаевскаго дворца удостоилъ принять представлявшихся Его Высочеству военныхъ чиновъ.

Въ четыре часа по полудни, почтилъ своимъ посѣщеніемъ Московскаго Военнаго Генераль-Губернатора Князя Голицына, у котораго изволилъ остаться къ обѣденному столу. Послѣ обѣда, Его Высочество изволилъ предпринимать поездку въ Кадетскій лагерь.

25-го числа, въ Воскресенье, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, отслушавши Божественную Литургію въ дворцовой церкви, изволилъ присутствовать при разводѣ отъ Тарутинскаго егерскаго полка, и потомъ удостоивши принять гражданскихъ чиновниковъ, дворянство и купечество, занимался все остальное предобѣденное время обозрѣніемъ Оружейной Палаты. Къ обѣденному столу Его Высочества были приглашены знатнѣйшіе государственные сановники, какъ въ Москвѣ постоянно пребывающіе, такъ и временно прибывшіе въ оную. Послѣ обѣда, Государь Великій Князь почтилъ своимъ присутствіемъ бѣгъ рысистыхъ лошадей, производившійся за городомъ, а вечеромъ посѣтилъ Большой Театръ.

26-го числа, Государь Наслѣдникъ, произведши смотръ 2-го Учебнаго Карабинернаго полка, изволилъ посѣтить Московскій Кадетскій Корпусъ, малолѣтнее отдѣленіе оного Корпуса и военную госпиталь. Обѣденный столъ имѣть изволилъ у Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Князя С. М. Голицына. Послѣ обѣда, Его Высочество отправился въ Петровскій Паркъ, и, прогулявшись въ ономъ, почтилъ своимъ присутствіемъ Петровскій Театръ, а послѣ театра посѣтилъ Воксаль.

27-го числа, въ день рожденія и тезоименитства Государя Великаго Князя НИКОЛАЯ НИКОЛАЕВИЧА, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, въ девятый часъ утра, присутствовать изволилъ при отправленіи Божественной Литургіи въ дворцовой церкви: послѣ сего, обозрѣлъ монастыри Донской, гдѣ встрѣченъ былъ Митрополитомъ Филаретомъ, и Даниловъ. Послѣ сего, Государь Наслѣдникъ изволилъ ходить по комнатамъ во дворецъ Александріи, и объѣхавъ садъ Нескучной, осмотрѣлъ больницы Голицынскую и Градскую, отлично содержимыя. Вечеромъ, Его Высочество удостоилъ своимъ посѣщеніемъ великолѣпный балъ, въ домѣ Дворянскаго Собранія, гдѣ принималъ участіе въ танцахъ.

28-го числа, Государь Наслѣдникъ, въ девять часовъ утра, изволилъ произвести ученіе Кадетамъ Московскаго Корпуса, въ лагерь ихъ подъ селомъ Коломенскимъ, обозрѣвъ это живописное и знаменитое историческими воспоминаніями село, и разсматривалъ монастыри Симоновъ и Новоспасскій въ первомъ встрѣченъ былъ Преосвященнымъ Митрополитомъ Филаретомъ Московскимъ, и въ сопутствіи его изволилъ входить въ жельи Архимандрита Мельхиседека, и съ высоты балкона любовался прелестными видами на Москву; при выѣздѣ изъ монастыря, Его Высочество любопытствовалъ о гробахъ святыхъ иноковъ-богатырей, Ослаби и Пересвѣта, подвижниковъ Донскаго; во второмъ, или Новоспасскомъ монастырѣ, со вниманіемъ разсматривалъ гробъ великой инокини Марѣи, матери Царя Михаила, и могилы Романовыхъ и Князей Черкасскихъ и знаменитаго заслугами Россіи Графа Бориса Петровича Шереметева. По дорогѣ между Симоновымъ и Новоспасскимъ монастырями, Государь Великій Князь останавливался въ Крутицахъ, и разсматривалъ церковь Успенія, древнѣйшую изъ всѣхъ Московскихъ храмовъ, современную Даниилу Александровичу, первому Князю Московскому.

Послѣ обѣденнаго стола своего, въ половинѣ 7-го часа, Его Высочество посѣтилъ конскую скачку, и вечеромъ изволилъ быть въ Петровскомъ Театрѣ. (С.П.)

— Государь Императоръ, Всемилоствѣйше дозво-

oddawszy cześć obrazowi Najświętszej Panny Włodzimierskiej, Naydobrotliwszego Zbawiciela i relikwiom świętych, WIELKI XIAŻE Jego Mość, przez liczny tłum ludu, który głośnie i radośnie okrzykami witał Wysokiego Swojego Gościa, przeszedł do Sboru Zwiastowania Panny Maryi, a ztamtąd do Archangielskiego, gdzie, oddawszy cześć relikwiom Sw. Carewicza Dymitra, tudzież grobom Najjaśniejszych swych przodków, tu spoczywających, raczył udać się do Graniastej sali, a ztamtąd, z góry, na placu Ganku czerwonego, witał mieszkańców Moskwy uczuciami wdzięczney ku nim miłości. Z pałacu Kremlńskiego, po obejrzeniu go, Jego Wysokość wszedł do pokojów, gdzie ze szczególnym zadowoleniem oglądał je w odnowionym ich stanie, i długo cieszył się z wyborności i piękności roboty.

Potém, CESARZEWICZ Jego Mość był obecnym przy zmianie straży Riazanńskiego półku pieszego, i w salach pałacu Nikołajewskiego zaszczycił przyjęciem przedstawiających się Jego Wysokości urzędników wojskowych.

O godzinie czwartej z południa, zaszczycił swém odwiedzeniem Moskiewskiego Wojskowego Jenerał-Gubernatora Xięcia Golicyna, u którego raczył pozostać na obiad. Po obiedzie, Jego Wysokość raczył jeździć do obozu Kadetów.

Dnia 25-go, w Niedzielę, NASTĘPCA CESARZEWICZ, po wysłuchaniu Mszy Świętej w cerkwi pałacowej, raczył bydz obecnym przy zmianie straży Tarutińskiego półku sztrzelców, a potem udarowawszy przyjęciem urzędników cywilnych, dworzanstwo i kupiectwo, zajmował się przez cały czas przedobiedni obejrzeniem Orużeynej Pałaty. Na obiad do stołu Jego Wysokości byli zaproszeni wielcy urzędnicy Państwa, tak stale w Moskwie przebywający, jako i czasowie do niej przybyli. Po obiedzie, WIELKI XIAŻE Jego Mość zaszczycił swą obecnością kłusowe wyścigi koni, za miastem odbywane, a wieczorem odwiedził Wielki Teatr.

Dnia 26-go CESARZEWICZ Jego Mość, po odbyciu przeglądu 2-go Uczebnego Półku Karabinierów, raczył odwiedzić Moskiewski Korpus Kadetów, małolętną oddział tego korpusu i szpital wojskowy. Obiad raczył mieć u Rzeczywistego Radcy Taynego Xięcia S. M. Golicyna. Po obiedzie Jego Wysokość udał się do Parku Piotrowskiego, i po użyciu w nim przechadzki, zaszczycił swą obecnością Piotrowski Teatr, a potem odwiedził Foksal.

Dnia 27-go, w dniu narodzin i wysokich imienia WIELKIEGO XIAŻĘCIA NIKOŁAJA NIKOŁAJEWICZA, CESARZEWICZ Następcą, o godzinie dziewiątej zrana, raczył bydz obecnym przy odprawianiu Mszy Świętej w cerkwi pałacowej; poczem obejrzał monastery Doński, gdzie był spotkany przez Metropolitę Filareta i Świętego Daniela. Potém, NASTĘPCA CESARZEWICZ raczył obchodzić pokoje, w Pałacu Alexandryi, a po objechaniu ogrodu nazwanego Nieskucznoy, oglądał szpitale Golicynowski i Mieski, w dobrym porządku utrzymywane. Wieczorem, Jego Wysokość zaszczycił swą bytnością bal spaniały, w Domu Dworzanckiego Zgromadzenia, gdzie uczestniczył w tańcach.

Dnia 28-go, CESARZEWICZ Jego Mość, o godzinie dziewiątej z rana, raczył odbydz ćwiczenie Kadetów Korpusu Moskiewskiego, w ich obozie pod Kołomińskiem, obejrzał tę malowniczą i sławną z historycznych pamiątek wieś, i oglądał monastery Sw. Simeona i Nowospaski, w pierwszym spotkany był przez Nayprzewielebniejszego Moskiewskiego Metropolitę Filareta, i w jego towarzystwie raczył zachodzić do celi Archimandryty Melchisedeka, i z wysokości balkonu przypatrywał się pięknemu widokowi Moskwy; przy wyjeździe z monastéru, Jego Wysokość rozpytywał się o grobach świętych zakonników bohaterów, Osłabi i Pereswieta, towarzyszyów Dońskiego; w drugim, czyli w monastérze Nowaspaskim, z uwagą obejrzał grob wielkiej zakonnicy Marty, matki Cara Michała, i mogiły Romanowych i Xiążąt Czerkaskich, tudzież znakomitego zasługami dla Rossyi Hrabiego Borysa Pietrowicza Szeremetiewa. Na drodze między monastérkami Symeonowym i Nowospaskim, WIELKI XIAŻE Jego Mość zatrzymywał się w Kruticach i oglądał cerkiew Wniebowzięcia, naydawniejszą ze wszystkich Moskiewskich, współczesną Danielowi Alexandrowiczowi, pierwszemu Xiążęciu Moskiewskiemu.

Po obiedzie, o pół do ósmej, Jego Wysokość odwiedził gonitwy konne, a wieczorem raczył bydz w Piotrowskim Teatrze. (P. P.)

— Cesarz Jego Mość Najłaskawiey dozwoliwszy P.

ивъ Г. Министру Народнаго Просвѣщенія отлучиться на нѣкоторое время изъ столицы, Высочайше повелѣть соизволилъ, во время отсутствія его, управлять Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія Г. Оберъ-Прокурору Святѣйшаго Синода, Графу *Протасову*.

— Статскіе Совѣтники: Состоящій за Оберъ-Прокурорскимъ столомъ въ 1-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената *Бутримовъ* и Предсѣдательствующій въ Таврической Межевой Комиссіи *Артемьевъ*, Всемилостивѣйше пожалованы въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, даномъ Правительствующему Сенату Іюля 1 числа, изображено: „Даровавъ указомъ Нашимъ 26 Мая 1835 года разныя преимущества чиновникамъ, въ отдаленныхъ краяхъ Имперіи служащимъ, повелѣли Мы вмѣстѣ съ тѣмъ принять мѣры къ доставленію со стороны Правительства, какъ состоящимъ нынѣ на службѣ въ отдаленныхъ мѣстахъ чиновникамъ, такъ и вновь туда опредѣляющимся, всѣхъ возможныхъ пособій къ воспитанію дѣтей ихъ. Въ исполненіе сей воли Нашей представленныя Министромъ Народнаго Просвѣщенія и разсмотрѣнныя Государственнымъ Совѣтомъ: 1) Положеніе по вышеозначенному предмету и расчетъ издержекъ со включеніемъ въ сей послѣдній и расходовъ на содержаніе воспитанниковъ, предназначенныхъ къ учительскому званію въ Сибирскихъ губерніяхъ, и 2) Штатъ Кавказской Областной Гимназіи, утвердивъ и препровождаемъ: привести сіи постановленія въ дѣйствіе съ наступающаго 1837 учебнаго года, съ производствомъ отпуска потребныхъ по расчету суммъ изъ Государственнаго Казначейства, по сношенію Министра Народнаго Просвѣщенія съ Министромъ Финансовъ.

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что Его Императорской Величества, по представленію его и по положенію Комитета Г. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ въ 22 день минувшаго Іюня: правила о порядкѣ увольненія заслуженныхъ Университетскихъ Профессоровъ отъ должностей, избранія ихъ вновь на оныя и времени, какое они за тѣмъ могутъ оставаться въ сихъ должностяхъ, заключающіяся въ ст. 83, 138 и 139 общаго Устава Императорскихъ Россійскихъ Университетовъ: распространить и на заслуженныхъ Профессоровъ Медико-Хирургическихъ Академій: Санктпетербургской, Московской и Виленской, съ тѣмъ, чтобы сообразно тому, какъ постановлено 83 статьею общаго Устава Россійскихъ Университетовъ, по прошествіи пяти лѣтъ отъ вторичнаго избранія такового Профессора, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, принимая въ уваженіе мнѣніе Президента Академіи и свидѣтельство конференціи оной, опредѣлялъ такъ же: имѣть ли заслуженный вторично избранный Профессоръ продолжать еще преподаваніе и на сколько лѣтъ, или слѣдуетъ, по преклонности лѣтъ, и другимъ обстоятельствамъ освободить его отъ сего занятія и приступить къ новому выбору. (Опубл. Правитель. Сен. Іюля 21 дня 1837 года.)

— Государь Императоръ, согласно мнѣнію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ Высочайше повелѣть соизволилъ: постановить общее разрѣшеніе: свободныхъ хлѣбопашцевъ въ тѣхъ селеніяхъ, гдѣ число ихъ не превышаетъ пятидесяти ревизскихъ мужества пола душъ, въ случаѣ не желанія ихъ имѣть особыя магазины, причислять по отправленію сей повинности, къ магазинамъ казенныхъ селеній по удобности, съ тѣмъ, что бы о запасахъ ихъ, хранящихся въ общихъ магазинахъ сихъ селеній, велась особая по книгамъ отчетность. (Опубл. Пр. Сен. Іюля 23 дня 1837 г.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи С. Петербургскихъ Департаментовъ, слушали предложенное Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Управляющимъ Министерствомъ Юстиціи, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Статсъ-Секретаремъ Его Императорскаго Величества и Кавалеромъ Дмитріемъ Николаевичемъ Блудовымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената о выдачѣ изъ дѣлъ, производящихся въ присутственныхъ мѣстахъ возвращенныхъ отъ Польши Губерній, документовъ тяжущимся сторонамъ, и о переводѣ ихъ на Россійскій языкъ, и находя заключеніе Правительствующаго Сената, въ настоящемъ докладѣ его изложенное, правильнымъ, положилъ: оное утвердить. На подлинномъ мнѣніи на-

Ministrowi Narodowego Oświecenia wyjechać na czas niejaki z stolicy, Najwyżey zezwolić raczył, w czasie jego nieobecności, zarządzając Ministerium Narodowego Oświecenia P. Ober-Prokuratorowi Najświętszego Synodu, Hrabieму *Protasowu*.

— Radzcy Stanu: zostający za stołem Ober-Prokurator-skim w 1-m Departamencie Rządzącego Senatu, *Butrymów*, i Prezydujący w Tauryckiej Komisji Granicznej *Artemjew*, Najłaskawiey mianowani Rzeczywistemi Radzcami Stanu.

— W Najwyższym Ukazie, z własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi, dnia 1-go Lipca, wyrażono: „Nadawszy Ukazem Naszym 26 Maja 1835 roku różne prerogatywy Urzędnikom, w odległych krajach Cesarstwa służącym, Rozkazaliśmy przy tém przedsięwziąć środki ku podaniu ze strony Rządu, tak zostającym teraz w służbie w oddalonych miejscach urzęduikom, jako i nowo tam dostającym się, wszystkich podług możności pomocy dla edukacyi ich dzieci. Ku wypełnieniu tej Naszey woli, przedstawione przez Ministra Narodowego Oświecenia i rozpatrzone przez Radę Państwa: 1) Postanowienie w rzeczy wyżej opisanej i wyliczenie wydatków, łącząc do tego ostatniego i rozchody na utrzymywanie wychowalców, przeznaczonych do Stanu Nauczycielskiego w guberniach Sybirskich, i 2) Etat Kaukaskiego Gimnazjum Obwodowego utwierdziwszy, i załączając przy tém do Rządzącego Senatu, Rozkazujemy: przywieść to postanowienie do skutku od następnego 1837 roku szkolnego, z wydawaniem potrzebnych podług wyliczenia summ z Podskarbstwa Państwa, po zniesieniu się Ministra Narodowego Oświecenia z Ministrem Skarbu. (G. S. Pbt.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że Jego Cesarska Mość, po jego przedstawieniu i po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Najwyżey Rozkazać raczył w dniu 22 zeszłego Czerwca: prawidła o porządku uwolnienia zasłużonych Professorów Uniwersyteckich od obowiązków, obrania ich znowu na nie i o czasie, jaki mogą potem zostawać w tych obowiązkach, zawierające się w art. 83, 138 i 139 Ogólney Ustawy Cesarskich Rosyjskich Uniwersytetów, rozciągnąć i na Professorów zasłużonych Medyko-Chirurgicznych Akademii: Sankt-Petersburskiej, Moskiewskiej i Wileńskiej, z zastrzeżeniem, ażeby zgodnie z tém, jak jest postanowiono 83-m artykułem Ustawy Uniwersytetów Rosyjskich, po upływie pięciu lat od powtórzonego obrania takiego Professora, Minister Spraw Wewnętrznych, zapatrując się na opinię Prezidenta Akademii i świadectwo jej Konferencyi, postanawiać także: czy ma zasłużony powtórnie obrany Professor dalej jeszcze, wykładać lekcye i na ile lat, albo, czy należy dla lat podeszłych i innych okoliczności uwolnić go od tego zatrudnienia i przystąpić do nowego obioru. (Opubl. R. S. 21 Lipca 1837 roku.)

— CESARZ Jego Mość, zgodnie z opinią P. Ministra Spraw Wewnętrznych, Najwyżey rozkazać raczył: postanowić ogólne rozstrzygnięcie: wolnych rolników w tych wsiach, gdzie ich liczba nie przechodzi pięćdziesięciu dusz rewizyjnych płci męskiej, w razie, jeżeli nie będą chcieli mieć osobnego magazynu, policzać, co do uskutecznienia tej powinności, do magazynów wsi skarbowych, podług dogodności, z tém atoli, ażeby o ich zapasach, zachowujących się w ogólnych magazynach tych wsi, prowadzony był osobny w księgach rachunek. (Opubl. 23 Lipca 1837.)

— Rządzący Senat, na ogólnym zebraniu Sankt-Petersburskich Departamentów, słuchali przełożoney przez Pana Radcę Taynego. Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Ministra Spraw Wewnętrznych, Sekretarza Stanu Jego Cesarskiej Mości i Kawalera Dymitra Nikołajewicza Błudowa, do należytego wypełnienia, Najwyżey utwierdzoney opinii Rady Państwa, brzmienia następującego: Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Ogólnym Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu, o wydawaniu ze spraw, odbywających się w miejscach sądowych i urzędowych, powróconych od Polki Gubernii, dokumentów stronom rozprawującym się i o tłumaczeniu ich na język rosyjski, i znajdując wniosek Rządzącego Senatu w niniejszym jego przełożeniu opisany, za zgodny z prawidłami, postanowił: utwierdzić go. Na autentyku opinii napisano: Jego Cesarska Mość, nastąpił opinią na ogólnym Zebraniu Rady Państwa, o wy-

писано: Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о выдачѣ изъ дѣлъ документовъ тяжущимся и о переводѣ оныхъ на Россійскій языкъ, въ возвращенныхъ отъ Польши губернійхъ, — Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта, Графъ Новосильцовъ.* Іюня 8 дня 1837 года. И справку, что по вышеозначенному предмету, поступившему на разсмотрѣніе изъ 1-го Отдѣленія 3-го Департамента Сената на основаніи 471 статьи 1 Тома Свода Законовъ, заключеніе Общаго Сената Собранія состояло въ слѣдующемъ: что какъ права апелляторовъ могутъ иногда имѣть нужду въ подкрѣпленіи документами стороны, довольствовавшейся рѣшеніемъ и могущей имѣть существенную для себя выгоду въ пропусценіи годового срока на представленіе документовъ съ переводами, то несправедливо было бы оставить на произволъ сей довольствовавшейся рѣшеніемъ сторонѣ, затруднять представленіе дѣлъ на апелляцію къ вѣщшему отягощенію обвиненнаго рѣшеніемъ апеллятора. По сему для отвращенія затрудненія, подавшаго поводъ къ возбужденію настоящихъ сужденій, Общее Сената Собраніе полагаетъ: если участвующее въ дѣлѣ лице встрѣтитъ надобность въ подлинномъ документѣ, представленномъ къ дѣлу въ первыхъ двухъ инстанціяхъ, то должно о выдачѣ оного просить то мѣсто, въ доторомъ будетъ тогда находиться его документъ, и въ такомъ случаѣ дозволяется, по списаніи съ него копіи и по засвидѣтельствованіи оной Членомъ и Секретаремъ, выдать просимый документъ, а копію съ отмѣткою сего и съ роспискою въ полученіи документа, оставить при дѣлѣ; а въ томъ случаѣ, когда при дѣлѣ, переносимомъ на апелляцію въ Правительствующій Сенатъ, будутъ находиться документы, непереведенные на Русскій языкъ и стороною, которой они принадлежатъ, переведены не будутъ, дѣлать переводы на счетъ сей послѣдней, съ которой и взыскивать тогда же деньги на удовлетвореніе переводчика; при рѣшеніи же дѣла обращать сіи издержки на обвиненнаго портшенію Правительствующаго Сената. Приказали: по сему Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта, съ прописаніемъ справки, послать указы всѣмъ присутственнымъ мѣстамъ и Правительственнымъ лицамъ для должнаго, до кого что изъ нихъ касаться будетъ, свѣденія и исполненія; а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во всѣ С. Петербургскіе и Московскіе Правительствующаго Сената Департаменты и Общія оныхъ Собранія, сообщить вѣденія; для припечатанія же въ издаваемыхъ отъ Сената вѣдомостяхъ, Сенатской Типографіи дать извѣстіе. Іюля 24 дня 1837 года. (По Общему Собранію первыхъ трехъ Департаментовъ). (С. В.)

— Выѣхалъ изъ здѣшней столицы, Іюля 27-го ч., въ Одессу, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Шведскомъ Дворѣ, Тайный Совѣтникъ Графъ *Потоцкій*. (Р. И.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 1-го Августа.

По представленію Генеральнаго Французскаго Консула въ Генуѣ, тамошнее начальство здоровья тотчасъ уничтожило запрещеніе впускать въ портъ корабли прибывающіе изъ Марселя.

— Съ нѣкотораго времени ежедневно въ Тюльерійскомъ саду находятъ множество монеты въ одинъ центимъ, съ изображеніемъ молодого Принца *Бордосскаго* и съ надписью вокругъ: „*Генрихъ V, Король Французовъ.*“ Полиція старается открыть виновника этой легитимистской щедрости.

— По донесеніямъ изъ Африки полученнымъ чрезъ Тулонъ, сообщеніе между разными отрядами нашего войска, дѣлалось болѣе и болѣе затруднительнымъ. Недавно отправлено 30 фургоновъ съ амунициею въ Гуэльму, и должно было прикрыть оныя двумя эскадронами конницы для защиты отъ нападеній Арабовъ. Это обстоятельство было причиною, что определено ожидать войска изъ Орана для перевода всей артиллеріи и амуниции въ Гуэльму. По донесеніямъ изъ Константины, городъ сей въ два раза болѣе укрѣпленъ, чѣмъ во время первой экспедиціи. Со стороны воротъ Кантара поставлено еще болѣе орудій и городъ снабженъ всякаго рода амунициею. Пароходъ *Ашеронъ* отправленъ съ депешами къ Французскому Консулу въ Тунисъ. Полагаютъ, что ему поручено сдѣлать покупку лошадей для нашего войска; другіе говорятъ, что посредствомъ Тунисскаго Бей постановлено заключить мирный трактатъ съ *Ахмедъ-Беемъ*.

— Изъ Валенціи получены письма отъ 18 ч. Въ тотъ же день утромъ видѣли, какъ Англійскій корабль

даваніи за справку документовъ разспрашивающимъ себя и о ихъ тѣмъ на языкъ россыиски, въ поврѣченыхъ одъ Польски Губерніахъ, — Найвышѣй утвердзіть рачыі і розказаіть wypeініі. *Prezydent Rady Państwa, Hrabia Nowosilców.* 8-go Czerwca 1837 roku. I sprawki, że względem powyższego przedmiotu, weszłego na rozpatrzenie z 1-go Oddziału 3-go Departamentu Senatu, na podstawie 471 artykułu Igo Tomu Połączenia Praw, wniosek ogólnego Zebrania Senatu zawierał się w następującem: że ponieważ prawa appellantów mogą niekiedy mieć potrzebę wsparcia dokumentami strony, przestającej na wyroku i mogącej mieć istotną dla siebie wygodę w upływie rocznego terminu na przedstawienie dokumentów z tłumaczeniami; przeto niesłusznem byłoby zostawić na wolę tej przestającej na wyroku stronie, utrudzać podanie spraw do appellacyi dla większego obciążenia obwinionego przez wyrok appellant. A zatem, dla uchylenia trudności, która stała się powodem do obudzenia niniejszych uwag, Powołane Zebranie Senatu Zebrańe mniema: jeżeli uczestnicząca w sprawie osoba, napotka potrzebę autentycznego dokumentu, przedstawionego do sprawy w pierwszych dwóch instancjach, tedy o jego wydanie należy prosić do miewsca, w którym będzie się naówczas znajdował ten dokument, i w takim razie dozwala się, po skopowaniu go i po zaświadczeniu tej kopii, przez Członka i Sekretarza, wydać proszony dokument, a kopie z zanotowaniem tego i z rozpisaniem się z otrzymania dokumentu, zostawić przy sprawie; w tym zaś razie, kiedy przy sprawie, przenoszoney na appellacyę do Rządzącego Senatu, będą się znajdowały dokumenty, na rossyyski język nie przetłumaczone, i przez stronę, do której one należą, wytłumaczone nie będą, tłumaczyć na rachunek tej ostatniej, z której też i uzyskiwać wówczas pieniądze na zapłacenie tłumacza; przy rozstrzygnięciu zaś sprawy, składać te wydatki na obwinionego podług wyroku Rządzącego Senatu. Rozkazali: o tej Naywyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa, z wypisaniem wywodu, posłać Ukazy do wszystkich miewsca sądowych i urzędowych i do osób rządzących, dla należytey, do kogo z nich co należeć będzie, wiadomości i wypełnienia, a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Sankt Petersburgskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentów i ogólnych ich Zebrań, posłać wiadomości; dla wydrukowania zaś w wydawaney przez Senat Gazecie, Drukarni Senackiey dać wiadomość. D. 24 Lipca 1837 roku. (Z połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów). (G. S.)

— Wyjechał z tutejszey stolicy dnia 27-go Lipca, do Odessy, Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister przy Dworze Szwedzkim, Radzca Tayny Hrabia *Potocki*. (R. I.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, dnia 1 Sierpnia.

Na przedstawienie Jeneralnego Konsula Francuzkiego w Genui, tamedzna władza zdrowia, cofnęła natychmiast zakaz wpuszczania do portu okrętów przybywających z Marsylii.

— Od niejakiego czasu znajdujā codziennie w ogrodzie Tuilleryjskim mnóstwo jednocentymowey monety z popiersiem młodego Xięcia *Bordeaux* i z napisem naokoło: „*Henryk V, Król Francuzów.*“ Policya usiłuje wysłedzić sprawcę tej legitymistycznej hojności.

— Podług doniesień z Afryki przez Tulon otrzymanych, komunikacya między rozmaitemi oddziałami woyska naszego tamże, stawała się coraz więcej utrudniona. Nie dawno wysłano 30 wozow amunicyjnych do Guelma i musiano im przydać dwa szwadrony jazdy na eskortę, dla ochrony przeciwko napadom Arabow. Ta okoliczność sprawia, że postanowiono oczerkiwać na woysko z Oranu, aby przeprowadzić całą artylleryę i amunicyę do Guelmy. Doniesienia z Konstantyny opisują to miasto, jako dwa razy mocniej obwarowane, jak podczas pierwszej wyprawy. Od strony bramy Cantara, zatoczono więcej jeszcze dział, a miasto w amunicyę wszelkiego rodzaju opatrzone. Okręt parowy *Acheron*, został wysłany z depeszami do Konsula Francuzkiego w Tunisie. Mniemają, iż postanowiono mu polecenie na kupno koni dla naszego woyska; innym zaś zdaje się, że postanowiono za pośrednictwem Beja Tunetańskiego, zawrzeć traktat pokoju z *Achmed-Bejem*.

— Z Walencyi otrzymano listy, pisane d. 18. Tegoż dnia rano, widziano, jak okręt angielski wpłynął do

вошелъ въ портъ таща за собою Сардинскій бригъ, захваченный близъ берега, на которомъ было 7,000 ружей, 7,000 мундировъ и 15 орудій разнаго калибра, все назначенное для Карлистовъ.

3-го Августа.

Утверждаютъ, что Королевскій домъ сдѣлалъ заемъ въ 43 милл. фр. на музей въ Версаль и на издержки празднества торжествуемаго въ Фонтенебло.

— Генералъ *Солigny* отправленъ будетъ въ Лиссабонъ. Это тотъ самый, который такъ дѣятельно участвовалъ въ экспедиціи *Донъ-Педро*.

— Не смотря на усердныя старанія Правительства на счетъ изслѣдованія чего то важнаго по легитимистскому заговору, до сихъ поръ ничего еще не открыто.

— Генералъ *Монтолонъ* бывшій приватный Офицеръ *Наполеона* и сотоварищъ Императора на островѣ Св. Елены, вошелъ въ Государственный Совѣтъ съ представленіемъ, чтобы ему была уплачена половина недоимочнаго жалованья, въ которомъ ему отказали подъ правленіемъ реставраціи, за время пребывания его на островѣ Св. Елены. Тогда Генерала *Монтолона* почтили какъ состоящаго въ иностранной службѣ; любопытно, что опредѣлить нынѣшній Государст. Совѣтъ.

6-го Августа.

По послѣднимъ донесеніямъ изъ Африки, Полковникъ *Бернелъ* по повелѣнію Генерала *Трецеля* занялъ выгодную позицію на пути въ Константинополь на 5 час. отъ Гуэлемы. Изъ сего заключаютъ, что экспедиція противу Константинскаго Бей придетъ въ исполненіе.

— Извѣстный Испанскій Генералъ *Морилло*, умеръ въ Баржѣ, гдѣ пользовался минеральными водами.

— Вчера Министерскій вечерній журналъ напечаталъ слѣдующія депеши: „*Нарбонна 4 Августа*. Генералъ *Пасторъ* второй Командиръ Каталоніи обнародовалъ въ Барселонѣ прокламацію предвѣщающую чрезвычайныя мѣры и учрежденіе юнты, которая должна заняться росписаніемъ податей и принужденнаго займа. Баронъ *Мееръ* къ которому присоединилась бригада изъ Пюисерды, вышелъ изъ Кампредона въ Олотъ.“ — „*Нарбонна 4 Августа въ 7 час. вечера*. 30 ч. пр. м. не знали въ Валенціи, гдѣ была главная квартира *Ораа*. Отряды Карлистскихъ приверженцевъ скитаются еще въ семь Королевствъ и собираютъ подати. *Донъ-Карлосъ* 26 ч. былъ въ Виллафранкѣ на 16 час. въ сѣверной сторонѣ Валенціи, войско же его было расположено въ Игнецуелѣ, Аресѣ и Кафтелфондѣ.“ — „*Бордо 4 Августа въ 7 час. вечера*. По донесеніямъ Губернатора изъ Алканиса, объявленнаго 28 ч. въ Сарагосѣ, *Донъ-Карлосъ* все еще находился въ окрестностяхъ Кантавіеа. *Эспартеро* 28 ч. прибылъ въ Бисiedo а 29 ч. хотѣлъ выступить въ Камарилласъ. Карлистская экспедиція переправившаяся чрезъ Эбро, 27 ч. находилась въ Коваррубасѣ и Ретуеріа; *Алкала* и *Эскалера* преслѣдовали непріятеля; первый изъ нихъ 27 ч. находился въ Сирма.“

— Жур. Прѣвнѣй сообщается замѣчанія о послѣднихъ происшествіяхъ въ Испаніи и убѣждаетъ, что хотя бы *Донъ-Карлосъ* не много потерялъ народа въ этой экспедиціи, то однако ея неудачи и необходимость поспѣшнаго возвращенія, лишили его всѣхъ видимыхъ выгодъ, какими онъ пользовался до сихъ поръ.

— Съ нѣкотораго времени говорятъ здѣсь о бракосочетаніи Принца Александра *Виртембергскаго* съ нашею Принцессою *Марією*; если это справедливо, то можетъ также послѣдовать брачный союзъ Герцога *Немурскаго* съ этою же высокою фамилією.

— Здѣсь получены письма увѣдомляющія о мятежѣ Негровъ въ Голландской части Гвианы. Чрезвычайная строгость и жестоко наказаніе этихъ нечастныхъ было причиною къ такому отчаянному поступку. Начальники схвачены и казнены, но мятежъ еще больше усилился; невольники собрались въ значительномъ количествѣ, бросились на Офицеровъ командующихъ войскомъ и многихъ убили.

Тулонъ, 28-го Іюля.

Пароходъ *Сфинксъ* доставилъ весьма важныя извѣстія изъ Бонны, отъ 25 ч. с. м. подтверждающія, что *Ахмедъ-Бей* неотказывается отъ мира, на счетъ котораго охотно хочетъ вступить въ переговоры и хотя обѣ стороны усердно желаютъ мира, но обѣ дѣлаютъ значительныя приготовленія къ войнѣ. По сему дѣлу одно письмо изъ Бонны сообщаетъ: „Всѣ подверженныя *Ахмедъ-Бейю* поколенія, теперь подъ ружьемъ. Войско его можно полагать отъ 15 до 18 тысячъ. Утверждаютъ, что стѣны города Константины вооружены значительнымъ числомъ пушекъ къ которымъ *Ахмедъ-Бей* будто приставилъ

portu, prowadząc za sobą na linie bryg sardyński, ujęty przy wybrzeżu, a mający na swym pokładzie 7,000 karabinów, 7,000 mundurów i 15 sztuk armat rozmaitego kalibru, co wszystko było dla Karolistów przeznaczone.

Дня 3.

Запewniają, że lista cywilna zaciągnęła dług, wynoszący 43 mil. fran. na muzeum w Versaillu i na koszt uroczystości, obchodzonej w Fontainebleau.

— Jenerał *Solignac* będzie wysłany do Lisbony. Jest to ten sam, który tak czynnie należał do wyprawy *Don Pedra*.

— Pomimo usilnych starań Rządu, w wysledzeniu czegoś ważnego w śpisiku legitymistów, nic dotąd jeszcze nie wykryto.

— Jenerał *Montholon*, były oficer przyboczny *Napoleona* i towarzysz Cesarza na wyspie S. Heleny, podał do Rady Stanu przedstawienie, aby mu zapłacono zaległą połowę żołdu, której odmówiono mu pod rządem restauracyi, za czas pobytu jego na wyspie S. Heleny. Wtenczas uważano Jenerała *Montholon* za zostającego w obcej służbie; ciekawa rzecz, jak też terazniejsza Rada stanu wyrzeczce.

Дня 6-го.

Podług ostatnich doniesień z Afryki, Półkownik *Bernell*, zajął z rozkazu Jenerała *Trezel* mocne stanowisko na drodze do Konstantyny, o 5 godzin czasu od Guelmy. Wnoszą ztąd, że wyprawa przeciwko Bejowi Konstantyny, przyydzie do skutku.

— Znany Hiszpański Jenerał *Morillo*, umarł w Ba-reges, gdzie dla poratowania zdrowia wód mineralnych używał.

— Wczora umieścił ministeryalny dziennik wieczorny depesze treści następujące: — 1) „*Narbonna, 4-go Sierpnia*. Jenerał *Pastors*, drugi dowódzca Katalonii, ogłosił w Barcellonie odezwę, zapowiadającą środki nadzwyczajne i zaprowadzenie junty, mającej się trudnić rozpisaniem podatków i przymuszonej pożyczki. Baron *Meer*, do którego przyłączyła się brygada z Puycedry, wyruszył z Campredon do Olot.“ — 2) „*Narbonna, 4 Sierpnia o godz. 7 wieczorem*. Dnia 30 z. m. nie wiadano w Walencyi, gdzie była główna kwatiera Jenerała *Oraa*. Oddziały Karolistowskich partyzantów snują się jeszcze po tém Królestwie i nie przestają wybierać kontrybucyi. *Don Karlos* był d. 26 w Villafranca, na 16 godzin drogi w północnej stronie Walencyi, wojsko zaś jego było rozłożone w Ignezuela, Ares i Castelfond.“ — 3) „*Bordeaux, 4 Sierpnia o godzinie 7 wieczorem*. Podług doniesienia Gubernatora z Alcaniz, d. 28 w Saragozie ogłoszonego, *Don Karlos* znajdował się ciągle jeszcze w okolicach Cantavieja. *Espartero* przybył d. 28 do Bisiedo, a d. 29 chciał wyruszyć do Camarillas. Wyprawa Karolistów przez Ebr przeprowiona, znajdowała się dnia 27 w Covarrubias i Retueria; *Alcala* i *Escalera* ścigali nieprzyjaciela; pierwszy z nich znajdował się d. 27 w Sirma.“

— *Journal des Débats* umieścił uwagi o wypadkach ostatnich w Hispanii, z których przekonywa, że chociażby *Don Karlos* nie wiele w tej wyprawie ludzi utracił, to przecież jey niepowodzenie i potrzeba śpiesznego odwrótu, pozbawiły go wszystkich materyalnych korzyści, które dotąd mu służyły.

— Od niejakiego czasu, mówią tu o małżeństwie Xiecia Alexandra *Wirtemberskiego*, z naszą Królowną *Maryą*, co jeżeli przyydzie do skutku, może mieć następstwo związku małżeńskiego Xiecia *Némours* w teyże samej dostoynej rodzinie.

— Otrzymało tu listy, donoszące o buncie Murzynów w Hollenderskiej części Guiany. Zbyteczna surowość i nieumiarkowane chłostanie tych nieszczęśliwych, spowodowało ich do podobnego kroku rozpaczy. Ujęto sprawców i ukarano, ale rozjątrzenie stało się jeszcze większe; niewolnicy, zebrani gromadnie, rzucili się na oficerów dowodzących wojskiem i ubili z nich wielu.

Tulon, 28-go Lipca.

Przez statek parowy *Sphinx*, otrzymaliśmy bardzo ważne wiadomości z Bony, daty 25 b. m. Potwierdzają one, że *Achmet-Bey* okazuje się skłonnym do pokoju, względem którego chętnie chce wejść w układy. Lubo obie strony szczerze pragną pokoju, obiedwie przecież czynią dzielne przygotowania do wojny. W tym względzie, powiedziano w jednym z listów, pisanych z Bony, co następuje: „Wszystkie pokolenia uległe *Achmet-Bejowi*, są w tej chwili pod bronią. Jego wojsko można liczyć na 15 do 18 tysięcy. Zapewniają, że wały miasta Konstantyny, zostały opatrzone znaczną ilością dział, do których, jak Ara-

многихъ иностранцевъ и почти однихъ Европейцевъ, которые умѣютъ хорошо управлять этимъ оружіемъ. Въ Константинополѣ есть теперь много знатныхъ Турковъ, и какъ думаютъ изъ Истамбула.

Марсель, 26 Июля.

Здѣсь получены слѣдующія извѣстія на счетъ происшествій въ Палермо: Только до 7 Июля можно было удержать народъ въ повиновеніи, но съ сихъ поръ казалось, что всимъ народонаселеніемъ овладѣло бѣшенство или отчаяніе, а чтобы недумать объ этомъ, старались заглушить себя убійствами, разбоями и грабежами. Крестьяне недовозятъ продовольствія въ городъ; бѣдствіе увеличилось, и въ то время когда власти лишились своего уваженія, открыты тюрьмы, выпущены разбойники и мошенники, освобождены всѣ галерные преступники, которые соединялись съ своевольною и оголодавшею чернью, разогнали по городу грабя и разоряя дома по произволу. Начальства и всѣ знатнѣйшіе жители столицы скрылись на 8 корабляхъ стоящихъ въ портѣ, которые для отплытія должны были быть таянуты паромомъ. Губернаторъ Палермо Гр. Калло-Франко тестъ б. Герцогини Беррійской, палъ жертвою ярости народа, стараясь умирить его, будучи увѣренъ въ своемъ вліяніи и любви, какою всегда пользовался вообще. Дворецъ его сожженъ съ многими другими зданіями. (G. C.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 2-го Августа.

Королева наименовала Герцога Суссексаго, своего дядю Генераль-Капитаномъ Королевской артиллеріи. Это почетная должность безъ жалованья, равняющаяся чину Фельдмаршала, которую прежде исправляли сами Короли или удостоивали этимъ чиномъ особы ближайшія къ престолу. Умершій Король удержалъ при себѣ это достоинство.

— Графъ Орловъ исполнивъ порученія своего Государя, вступилъ на корабль и отплылъ на твердую землю.

— Норвичскій Епископъ Д-ръ Стэнлей наименованъ духовникомъ Королевы, противу чего сильно возражаетъ Times и многіе другіе журналы Торіевъ. Сему званію присвоено жалованье составляющее только 1 ф. стер. 15 шиллин.

— Courier полагаетъ, что консерватисты, которые при выборахъ происходившихъ по городамъ не имѣли и вѣрно не будутъ имѣть большинства ни въ Шотландіи ни въ Ирландіи, успѣютъ вознаградить эту потерю во время провинціальныя выборовъ въ Графствахъ. По мнѣнію сегожъ журнала, между послѣднимъ и будущимъ Парламентомъ будетъ не большая разница въ семь отношеній.

— О'Коннелъ непрерывно теперь путешествуетъ по всѣмъ сторонамъ Ирландіи, чтобы направлять выборами на сторону реформистовъ. Кто-то вѣрно въ насмѣшку распространилъ слухъ, что Королева хочетъ его сдѣлать Кентербургскимъ Архіепископомъ, чему и повѣрилъ простой народъ, въ Графствѣ Кентскомъ.

— Times говорить напоследокъ на счетъ постановленія Короля Ганноверскаго, которое безусловно защищается.

— Ложно было донесено о прибытіи Принца Людвига Наполеона Бонапарте въ Швейцарію, ибо нѣтъ сомнѣнія, что упомянутый Принцъ ходатайствуетъ теперь паспортъ въ эту страну и между тѣмъ ожидая его, живетъ близъ Ричмонда у Лорда Дудлей-Стьюарта.

— Новый Англіискій легіонъ въ Ст. Себастьянѣ напоследокъ составленъ, но имѣетъ только 1,652 чел.

— 26-го ч. пр. м. опять случилось несчастное происшествіе. Гг. Гринъ опять взлетѣли на большомъ аэростатѣ а съ ними нѣкто Г. Коккингъ, который вознамерился спуститься съ нѣкоторой высоты посредствомъ парашюта новаго и собственнаго его изобрѣтенія. Вскорѣ аэростатъ исчезъ изъ глазъ и близъ Блэкгитъ Г. Гринъ отрезалъ веревку удерживающую парашютъ. Между тѣмъ кошелекъ привязанный при парашютѣ и закрутился по вѣтру, отчего Г. Коккингъ упалъ съ высоты по крайней мѣрѣ на нѣсколько сотъ футовъ. Онъ найденъ еще въ живыхъ но всѣ кости были поломаны. Онъ оставилъ жену и дѣтей. (G. C.)

Германія.

Ганноверъ, 2-го Августа.

Ихъ Вечн. Король и Королева отправились сегодня въ Карлсбадъ пользоваться тамошними водами.

— Говорятъ вообще, что Коммиссія назначенная Королемъ для разсмотрѣнія обязательнаго кореннаго закона, окончила уже свое дѣло. Изъ четырехъ членовъ, двое будто противились уничтоженію уложе-

bowie powiadają, zgodził Achmet-Bey znaczną liczbę ludzi zagranicznych, prawie wyłącznie Europejczyków, umiejących dobrze obchodzić się z tą bronią. W Konstantynie przebywa teraz wiele znakomych Turków, przysłanych tam, jak się domyślają, ze Stambułu.

Marsylia, 26 Lipca.

Otrzymano tu następujące doniesienia tyczące się wypadków w Palermie: Tylko do dnia 7 Lipca można było utrzymywać pospólstwo na wodzy, ale odtąd zdawało się, że cała ludność opanowaną została szaleństwem lub rozpaczą, o których ażeby nie myśleć, chciało się przez mordy, rozboje i łupieztwa, jeśli tak powiedzieć można, ołumanić i zagłuszyć. Wieszniacy zaprzestali dowozić żywność do miasta; wzmagala się nędza; a w chwili, kiedy władze utraciły swoją powagę, odbito więzienia, wypuszczono bandytów i złodziei, uwolniono wszystkich łotrów galerowych z tak zwanych bagnos, którzy łącząc się z rozwolnionym i zgłodniałym pospólstwem, rozbiegli się po mieście rabując i niszcząc domy podług upodobania. Władze i wszyscy znakomitsi mieszkańcy stolicy, schronili się na 8 okrętów stojących w porcie, które aby wypłynąć, na linach statkiem parowym holowane bydz musiały. Gubernator Palermu, Hrabia Campo Franco, test b. Xiężney Berry, padł ofiarą zapalczywości ludu, którego pragnął uspokoić, ufając wpływowi swemu i miłości jaką w powszechności posiadał. Pałac jego podpalony, zgorzał z wielu innymi gmachami. (G. C.)

BRYTANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 2-go Sierpnia.

Królowa mianowała Xięcia Sussex stryja swego, Generalnym Kapitanem Królewskiej Kompanii artylerii. Jestto urząd honorowy, bez gaży, równający się stopniowi Feld-Marszałka, którego dawniej sami panujący piastowali, lub zaszczycali nim osoby naybliżey tronu zostające. Nieboszczyk Król, zatrzymał przy sobie ten tytuł.

— Hrabia Orłow, dopełniwszy zleceń swego Monarchy, siadł na okręt i odpłynął na ląd stały.

— Biskup Norwichski dr. Stanley, został mianowany spowiednikiem Królowey, przeciwko czemu gazeta Times i inne Torysowskie mocno pawstają. Do tego urzędu, przywiązana jest pensya wynosząca tylko 1 funt. szt. 15 szyl. (70 złp).

— Courier mniema, że konserwatysty, którzy przy wyborach odbytych po miastach nie mają większości i nie będą jej zapewne mieli w Irlandyi ani Szkocyi, potrafią nagrodzić sobie tę klęskę podczas wyborów prowincjonalnych w hrabstwach. Według zdania teyże gazety, między ostatnim a przyszłym parlamentem, niewielka pod tym względem znajdzie się różnica.

— O'Connel odbywa teraz ciągłą podróż po wszystkich zakątkach Irlandyi, ażeby kierować wyborami na stronę reformistów. Ktoś, zapewne żartem, puścił pogłoskę, że Królowa chce go mianować Arcybiskupem kanterburskim, która pogłoska, znalazła wiarę w Hrabstwie Kent, pomiędzy ciemnym ludem pospolitym.

— Times przerwał nareszcie milczenie względem patentu Króla Hannowerskiego, w obronie którego warunkowo występuje.

— Mylnie było doniesienie o przybyciu Xięcia Ludwika Napoleona Bonapartego do Szwajcaryi: pewną bowiem jest rzeczą, że Xiąże rzeczony stara się dopiero o pasport do tego kraju, a tymczasem w oczekiwaniu na tenże, mieszka pod Richmond na wsi u Lorda Dudley-Stuart.

— Nowa legia angielska w San-Sebastian, przysła nareszcie doskutku, ale liczy tylko 1652 ludzi.

— Dnia 26 bież. mies. wydarzył się znówu smutny przypadek. Panowie Green wznieśli się wielkim balonem, a z niemi niejaki P. Cocking, który postanowił puścić się w pewney wysokości za pomocą spadochronu, nowego i jego własnego wynalazku. Niezadługo zniknął balon z oczu, a niedaleko Blackheath, oderznięt P. Green linkę utrzymującą spadochron. Tymczasem przez oderwanie się koszyka umocowanego przy spadochronie i przez skręcenie się tego ostatniego zrzadzone wiatrem wirowym, upadł P. Cocking z wysokości naymniey kilkuset stóp mającey. Znalezione go jeszcze znaki życia dającego, ale wszystkie w nim kości były zgruchotane. Zostawił żonę i dzieci. (G. C.)

Niemcy.

Hannower, 2-go Sierpnia.

NN. Król i Królowa Ich Mość wyjechali dziś do Karlshadu, dla używania kąpieli tamtejszych.

— Mówią powszechnie, że Kommissya, wyznaczona przez Króla do rozpoznania obowiązującey mocy prawa zasadniczego, ukończyła już czynność swoją. Z czterech członków, miało się oświadczyć dwóch przeci-

нія 1833 г., а двое объявили себя въ пользу Королевскаго опредѣленія; послѣдніе составляютъ перевѣсъ, потому, что одинъ изъ нихъ есть Г. Шеле, Министръ подписавшій Королевское постановленіе 5 Іюля, и онъ какъ Президентъ Коммисіи имѣетъ двойной голосъ или рѣшающій. — Другіе утверждаютъ, что весь составъ Коммисіи подавалъ голоса въ пользу Короля; а нѣкоторые, что большинство было противу опредѣленія (т. е. трехъ) и что по сему результату ихъ совѣщанія еще неизвѣстны. Наконецъ еще нѣкоторые полагаютъ, что назначенная Коммисіа желаетъ удержать уставъ 1833, но на слѣдующихъ условіяхъ: 1) Заведенное соединеніе Королевскихъ кассъ съ государственными, должно быть уничтожено; 2) Засѣданія чиновъ не должны быть открыты; 3) Чины напредъ въ законодательныхъ дѣлахъ не будутъ имѣть опредѣлительнаго голоса но только совѣтующій. 4) На счетъ бюджета, на будущее время должно быть нужно только согласіе первой палаты. (G. C.)

И т а л і я.

Римъ, 15-го Іюля.

Святѣйшій Папа за нѣсколько дней изъ Ватикана перенесся въ Квиринальскій дворецъ, гдѣ рѣшился пробыть до Октября. Оттуда вѣроятно поѣдетъ въ лѣтній дворецъ Кастель Гандолфо, а можетъ быть посѣтитъ разныя монастыри лежащіе въ Албанскихъ горахъ. Осенью послѣдуютъ производства въ Кардиналы.

— На дняхъ открыта здѣсь шайка воровъ, главою коей была одна благородная дама изъ провинціи, принимавшая для сокрытія похищенныхъ вещей, которыя обыкновенно отправлялись для продажи въ Парижъ или Лондонъ. Шайка эта имѣла также свои связи въ Флоренціи, Ливорни и Генуи, по каковой причинѣ всѣ поиски украденныхъ вещей, произведенныя полиціею нѣсколько уже лѣтъ, оказались напрасными. По поводу участія этой дамы, падаетъ подозрѣніе на многихъ другихъ лицъ, именно на тѣхъ, которыя были съ нею въ связи.

— Кардиналъ *Fesch* намѣренъ учредить музей въ городѣ своего рожденія Аяччіо на островѣ Корсикѣ. На сей предметъ онъ уже отправилъ туда нѣсколько транспортныхъ рѣдкихъ и драгоценныхъ древностей и значительное количество достопримѣчательныхъ гипсовыхъ оттисковъ. Въ то же время приготовлено множество тюковъ, съ картинами и другими предназначенными туда драгоценностями. Известно нѣсколько прекрасныхъ вещей и въ какомъ количествѣ имѣетъ Кардиналъ, а по тому нельзя сомнѣваться, что музей его въ Аяччіо будетъ для Корсики великолѣпнымъ и полезнымъ, а для учредителя почтеннымъ памятникомъ. (G. C.)

Неаполь, 22-го Іюля.

Новѣйшія извѣстія изъ Палермо касательно холеры, весьма удовлетворительны. Число смертныхъ случаевъ 20 ч. уже уменьшалось до 100, городъ также пользуется совершеннымъ спокойствіемъ, въ коемъ крайне нуждался послѣ толикихъ бѣдствій. *) Напротивъ того тѣмъ болѣе здѣсь говорить о восточной части острова, гдѣ какъ кажется между народами, какъ во внутреннихъ странахъ, такъ и въ Мессинѣ, господствуетъ сильное волненіе. Кромѣ уже въ Сицилію отправленныхъ войскъ, и еще донныя непосланнаго перваго Швейцарскаго полка, получили повелѣніе быть въ готовности къ отплытію, полкъ Королевской гвардіи, эскадронъ отборныхъ жандармовъ, оба роты Понеровъ, одинъ полкъ уланъ и двѣ батареи артиллеріи. Число войскъ предназначенныхъ къ соединенію по ту сторону Мессинскаго пролива можно полагать отъ 9 до 10,000 человекъ. Его Королевское Величество, какъ вообще полагаютъ, съ помянутыми войсками отправится въ Реджіо, дабы отсюда располагать всѣми мѣрами. Впрочемъ донныя еще непроницаемая тайна скрываетъ все это дѣло и никто не знаетъ какія намѣренія имѣетъ правительство. Десять пароходовъ стоятъ въ готовности передъ нашею гаванью, изъ коихъ два въ арсеналъ подъ окнами дворца вѣроятно для Короля и его свиты. Ожидаютъ сюда для усиленія гарнизона четвертаго Швейцарскаго полка изъ Капуи, съ Неаполитанскимъ полкомъ и двумя эскадронами уланъ. Никакіе паспорта въ Сицилію не будутъ болѣе свидѣтельствованы. *Postscriptum.* Войска сегодня вечеромъ получили повелѣніе немедленно съѣсть на кораблѣ; жандармы съ артиллеріею уже находятся на палубѣ кораблей. — На биржѣ носился слухъ, что Король намѣренъ ввести въ Сицилію другую систему правленія, и на эту область

*) Изъ народонаселенія отъ 110 — 120 т. жителей оставшагося въ Палермо, въ иные дни, число умершихъ доходило до 1,800. Отъ 1 до 15 Іюля умерло 18,551 особъ; 10 Іюля въ продолженіи 24 часовъ умерло 1803 чел.

wko usunięciu ustawy z 1833 r., а двѣхъ за постановленіемъ Królewskiem; ci ostatni stanowią większość, bo jednym z nich jest Pan *Scheele*, Minister, który kontrasygnował patent Królewski z dnia piątego Lipca, jemu bowiem jako prezesowi tej komisji, służy głos podwójny, czyli rozstrzygający. — Inne osoby zapewniają, że cały skład komisji głosował za postąpieniem Króla; inne znowu, że większość była przeciwko patentowi (to jest trzech), i że dla tego rezultat ich narady nie jest jeszcze wiadomy. Są nakoniec i takie jeszcze podania, że wyznaczona komisja jest za utrzymaniem ustawy z 1833 roku, lecz pod następującemi warunkami: 1) Zaprowadzone zjednoczenie kas Królewskich z krajowemi, ma być uchylone; 2) Posiedzenia stanów nie mają być jawne; 3) Stany nie będą miały odtąd w rzeczach prawodawczych, głosu stanowczego, lecz doradczego tylko; 4) W przedmiocie budżetu, tylko przyzwolenie Izby pierwszej ma być odtąd potrzebne. (G. C.)

W з о с н ы.

Рzym, 15-го Lipca.

Oyciec S. przeniosł się od dni kilku z Watykanu na mieszkanie do pałacu Kwirynalskiego, gdzie do miesiąca Października zostać postanowił. Zamtąd zrobi zapewne wycieczkę do letniego pałacu Castel Gandolfo, a być może, iż zwiedzi rozmaite klasztory w górach Albańskich położone. W jesieni nastąpią promocyje na Kardynałów.

— W tych dniach wysledzono tu bandę złodziei, na czele której była pewna dama szlacheckiego rodu z prowincji, jako przyymująca do przechowania skradzione przedmioty, zwykle na sprzedaż do Paryża lub do Londynu wysyłane. Ta banda miała także swe stosunki we Florencji, Liwornie i Genui, z którejto przyczyny, wszelkie poszukiwania skradzionych rzeczy, już od lat kilku ze strony policji przedsiębrane, okazywały się nadaremne. Z powodu spółnictwa owej damy, pada także podejrzenie na wiele innych osób, mianowicie na takie, które z nią w zażyłości zostawały.

— Kardynał *Fesch* postanowił zaprowadzić muzeum w rodzinnem mieście swoim Ajaccio, na wyspie Korsyce. W tym celu posłał tam już kilka transportów rzadkich i kosztownych antyków i znaczną ilość rzadkich odcisków gipsowych. W tej chwili przygotowane także mnóstwo pak z obrazami i innemi tego rodzaju kosztownościami, tamże przeznaczonemi. Gdy wiadomo, jak piękne rzeczy i w jak wielkiej ilości posiada Kardynał, nie można wątpić, że muzeum jego w Ajaccio, będzie dla Korsyki spamiętaniem i użytecznym, a dla założyciela zaszczytnym pomnikiem.

Neapol, 22-го Lipca.

Najnowsze wiadomości z Palermy względem cholery są nader zaspakajające. Liczba wypadków śmiertelnych d. 20 zmniejszyła się już do 100, miasto także używało zupełnej spokojności, której aż nadto potrzebuje po tak wielkich klęskach *). Przeciwnie mówią tu coraz więcej o wschodniej części wyspy, gdzie jak się zdaje, pomigdy ludem tak wewnątrz, jak i w Messynie, panuje zaburzenie. Oprócz wysłanych już wojsk do Sycylii i pierwszego półku Szwajcarów, który dotąd jeszcze niewyszedł, otrzymały także jeszcze rozkaz być w gotowości do odplynienia, jeden półk gwardji Królewskiej, jeden szwadron żandarmeryi, dwie kompanie pionirów, również półk ułanów i dwie baterie artylleryi. Można dopiero liczyć zgromadzonych z tamtej strony Faro wojsk, na 9 do 10,000 ludzi. J. K. M., jak powszechnie rozumiano, sam osobiście uda się z powyższemi wojskami, lecz naprzód do Reggio, a zamtąd rozporządzi według potrzeby. Zresztą rzecz cała jest jeszcze grubą pokrytą zastoną, i nikt niewie co Rząd zamierza. Dzieć statków parowych stoi w pogotowiu przed naszym portem, z których dwa w arsenał pod oknami pałacu, zapewne dla Króla i jego arszaku. Oczekują tu dla wzmocnienia załogi czwartego półku Szwajcarów z Kapuy, z jednym półkiem Neapolitańskim i dwoma szwadronami ułanów. Żadne paszporta do Sycylii niemają być wizowane. *Postscriptum.* Wojska tego wieczora otrzymały rozkaz odpłynąć niezwłocznie; żandarmerya z artylleryą znajduje się już na pokładzie okrętów. — Nagiełdzie biegła pogłoska, iż Król chce zaprowadzić w Sycylii inny systemat Rządu i włożyć na kraj, równie jak na tej stronie Faro, podatek sztemplowy, konskrypcyą i t. d. (G. C.)

*) Z pozostałej w Palermie ludności od 100 — 120,000 mieszkańców, były dni, w których liczba umarłych dochodziła do 1,800. Od 1 do 15 Lipca umarło 18,551 osób; d. 10 Lipca w przeciągu 24 godz. 1803.

наложить подать за штемпель, конскрипцію и пр. подобно тому какъ по сю сторону пролива. (A.P.S.Z.)

П О Р Т У Г А Л И Я.
Лиссабонъ, 19-го Юля.

Сию минуту, вдругъ по отходѣ почты, мы узнали изъ хорошаго источника, что Правительство получило вчера телеграфическія депеши, которыхъ все недумаетъ объявлять. Слышно, что Баронъ *Алмаргемъ*, отправленный противу мятежниковъ соединился съ ними; Генералъ Баронъ *де Санта Маріа* Губернаторъ въ Валенсѣ и Барселосѣ будто тоже сдѣлалъ съ своимъ баталіономъ. Далѣе официально увѣдомлено, что пропалъ 4 полкъ конницы стоявшій въ Торресъ-Новасъ. Носится наконецъ слухъ, что въ Элбасъ и Эвора, обнародованъ уставъ *Донъ Педро*.

— Здѣсь обнародована слѣдующая прокламація Королевы: „Португальцы! съ горестнымъ сожалѣніемъ Я замѣтила, что спокойствіе и счастье моего народа нарушено. Бѣдствіе междоусобной войны опять угрожаетъ государству. Будучи выше ненависти и страстей партій во злоупотребляющихъ мое имя къ вреду народнаго дѣла, согласіе и примиреніе я почитаю единственными средствами могущими отвратить народъ отъ бездны разверзающейся предъ нимъ. Португальцы! Приглашаю васъ къ согласію и единству. Не принуждайте меня къ употребленію строгости законовъ, для удержанія порядка и спокойствія, безъ коихъ никакой народъ неможетъ достигнуть счастья. — Королева.“ (G. C.)

Т у р ц и я.

Константинополь, 19-го Юля.

Большое собраніе Дивана производить часто свои совѣщанія, но съ большимъ удивленіемъ замѣтили, что и члены упавшей недавно партіи *Вассафъ-Эффендіа* участвовали въ этихъ совѣщаніяхъ. Напрасно старались бы узнать о чемъ разсуждаетъ Диванъ; до сихъ поръ это тайна; догадываются только, что Султанъ вѣрно хочетъ совершить другое путешествіе по Имперіи.

— Здѣсь получено извѣстіе изъ Эрзерума, что *Гафизъ*-Паша имѣя подъ командою 3,000 чел., опять разсѣялъ мятежныхъ Персидскихъ Курдовъ обезпечивающихъ границы, чѣмъ сношенія съ Персіею на послѣдокъ восстановлены. Между тѣмъ для торговаго сословія не столько благоприятны получены отсюда донесенія ибо какъ слышно, всѣ усилія и Англійское вліяніе были напрасны, чтобы Персидскаго Шаха отклонить отъ экспедиціи въ Гератъ. Съ нетерпѣніемъ ожидаемъ подтвержденія этого извѣстія имѣющаго большое вліяніе на продолжающійся до сихъ поръ торговый переломъ, который распространяется до Персіи и Индіи. (G. C.)

Р а з н ы я и з в ѣ с т і я.

Замѣчено, что 4 Юля, какъ въ день вѣзда въ Парижъ Принцессы Елены Мекленбургъ-Шверинской, крестили 90 младенцевъ, изъ коихъ 30 женскаго пола нарѣченныя Еленою, а 25 мужескаго именемъ Фердинанда (Герцога Орлеанскаго). — Во время свадьбы Наполеона, всѣ почти тогда родившіяся дѣвочки, получили имя Маріа Лудовика. На послѣднихъ празднествахъ публичныхъ по поводу бракосочетанія Герцога Орлеанскаго, особенное привлекалъ вниманіе усыновленный сынъ Короля Лагоры. Этотъ молодой человекъ выражая съ неподдѣльною искренностью и наивностью свое изумленіе, увѣрялъ, что все видѣнное имъ великолѣпіе въ Азіи, есть ничто въ сравненіи съ блескомъ удивляющимъ его въ Парижѣ.

— Шатобрианъ продалъ обществу Книгопродавцевъ, право издать всѣ его сочиненія, или уже напечатанныя, или тѣ которыя будутъ еще имъ узданы. Послѣднія состоятъ изъ его записокъ, коихъ рукопись отъ 10 до 12 томовъ, положена имъ у Нотаріуса Кануэля, а въ послѣдствіи времени прибавленіями, которыя онъ сдѣлать намѣренъ, можетъ увеличиться такъ, что полное сочиненіе будетъ состоять изъ 16 до 20 томовъ. При жизни автора не дозволено печатать этихъ записокъ, развѣ съ особаго его разрѣшенія. Сверхъ того онъ обязался приготовить историческое сочиненіе въ 4 частяхъ подъ заглавіемъ: *О конгрессѣ въ Веронѣ и походѣ въ Испанію въ 1823 г.*, которое будетъ окончено къ 1840 г.

— Король Французовъ пожаловалъ крестъ ордена почетнаго легіона Доктору Бюлару, который привилъ себѣ моровую язву въ Смирнѣ, также Г. Жоффри бібліотекаря въ Марсель, открывшему рукопись Наполеона. (G. C.)

П О Р Т У Г А Л И Я.
Lisbona, d. 19 Lipca.

В тей chwili, wkrótce po odejściu poczty, dowiadujemy się z dobrego źródła, że Rząd otrzymał wczoraj depesze telegraficzne, których postanowił nie ogłaszać wcale. Słychać, że Baron *Almargem*, którego przeciwko buntownikom wysłano, połączył się z nimi; toż samo mieli uczynić: Jenerał *Baron de Santa Maria* Gubernator w Valençie i Barcelloss z batalionem swoim. Doniesiono daley urzędownie, że zniknął 4 półk jazdy, który stał w Torres-novas. Biega nakoniec pogłoska, że w Elvas i Evora, ustawa *Don Pedra* ogłoszoną została.

— Następująca odezwa Królowy, ogłoszoną tu została: — „Portugalczykowie! Z głęboką postrzegam boleścią, że spokojność i szczęście drogiego ludu mojego, są naruszone. Plaga wojny domowej, zagraża namowowi krajowi. Będąc wyższą nad nienawiść i namiętności stronnictw nadużywających imienia mojego ze szkodą sprawy narodowej, uważam zgodę i pojednanie za jedyne środki, zdolne odwrócić naród od przepaści, która się przed nim otwiera. Portugalczykowie! Wzywam was do zgody i do jedności. Nie zagnajcie mnie do użycia surowości praw, aby utrzymać porządek i spokojność, bez których żaden lud nie może być szczęśliwym. — Królowa.“ (G. C.)

Т у р ц я.

Konstantynopol, d. 19 Lipca.

Wielkie zgromadzenie Dywanu, odbywa często narady swoje, ale z niemałym podziwieniem uważano, że i członkowie upadłego niedawno stronnictwa *Wasaf-Effendego*, mieli w tych naradach udział. Nadaremnie chcieliby się dowiedzieć: nad czém naradza się dywan: jestto dotąd tajemnicą; dorozumiewają się tylko, że Sułtan chce zapewne odbyć drugą podróż po kraju.

— Nadeszła tu właśnie wiadomość z Erzerum, że *Hafiz*-Basza rozproszył znowu na czele 3000 ludzi, niespokojnych Kurdów Perskich, granice niepokojących, przez co związek z Persją z tей strony, został nareszcie przywrócony. Tymczasem dla stanu handlowego nie tak pomyślnie otrzymano ztamtąd doniesienia, według nich bowiem, wszelkie usiłowania i wptyw angielski, były nadaremne, aby odwieść Szacha Perskiego od wyprawy do Herat. Z niecierpliwością oczekujemy potwierdzenia tей wiadomości, mającey wptyw wielki na trwające dotąd przesilenie handlowe, rozciągające się do Persyi i Indyi. (G. C.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Zrobiono uwagę, że dnia 4 Czerwca, jako w dzień wjazdu do Paryża Xiężniczki Heleny Meklenburg-Szweryńskiej, odbyło się 90 chrztów, z których 30 żeńskich na imię Heleny, a 25 męskich na imię Ferdynanda (Xięcia Orleansa). — Podczas zaślubin Napoleona, wszystkie prawie urodzone wtedy dziewczęta, nazwano Marya - Ludwika. — Na ostatnich uroczystościach publicznych, z powodu zaślubin Xięcia Orleanskiego, zwracał szczególniej uwagę przysposobiony syn Króla Lahory. Młodzian ten, wyrażając z największą szczerością podziwienie swoje, zapewniał, że wszelki przepych, jaki widział w Azyi, jest nieczem w porównaniu z przepychem, okazywanym w Paryżu.

— Chateaubriand sprzedał towarzystwu księgarzy, prawo nakładu, wszystkich swoich, bądź wyszłych, bądź wyjść mających dzieł. Te ostatnie zawierają jego *Pamiętniki*, których rękopis, obejmujący 10 do 12 tomów, złożył już u Notariusza Caponel, ale dzieło to, przez dodatki, o jakich autor zamyśla, łatwo na 16 do 20 tomów urość może. Nie wolno za życia autora drukować tych pamiętników, chyba za jego szczególnem upoważnieniem. Obowiązał się także dostarczyć historyczne dzieło w 4 tomach, p. t. „*O kongresie w Veronie i wyprawie do Hiszpanii w roku 1823*,” które do roku 1840 ma być wygotowane.

— Król Francuzów, Doktorowi Bulard, który zaszczerpił sobie morową zarazę w Sмирне, tudzież Panu Jaufret, bibliotekarzowi w Marsylii, który wynalazł rękopis Napoleona, przestał krzyże Legii honorowej. (G. C.)